

TRẦN-ĐẮC-NHÌA

TỔNG

Giá bán: nhứt-trinh

Trọn năm..... 5\$00
Sáu tháng..... 3 00Những bài gửi đến không
đang lên báo được thời
không lè trá lại, xin các
ngài lưu ý.

AN-HÀ-BAO

MỘI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUỐC-NGỮ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG — Boulevard Delanous — CANTHO

NGƯỜI DỜI VỚI ĐỒNG TIỀN

(Tiếp theo)

Không có tiền không sống được, mà không có tiền cũng không làm nên được việc gì cho hữu ích, nếu không phải là người quản-tử chính-nhân... Kìa lập nghiệp-nghệ, về thương-mại, về nông-phố, làm cho nước mạnh dào giầu; cho người trong xứ có trăm phương ngàn kế sanh-nhai; tránh khỏi cái vạ đói-khổ thảm-bại di, thời thật là có công to với xã-hội, nhưng nếu không có cái thế-lực kim-liền giúp vào thời tay khôngenburg dẽ gãy thành, cái đó tưởng ai cũng biết.

Người ta vì tai trời nạn-lira, mìnhs muôn phát-biểu tẩm lòng nhưn-đức ra, nhưng nêu gặp những lùc seohó chưa bùa cùm rơi nước mắt, chuốt dòn ghè gạo tung lồng nheo thời cũng không minh vi dò phải chịu tiếng lanh-dạm với nhau-loại, với đồng-bào, nhưng nói lòng hổ dẽ có ai ở trong lòng mà ra?

Vì đồng bạc mà trong gia-dinh mất trật-tri, khiếu cho cang-thường dáo-ngerect di, nhưng hả lại không có ai dò đồng bạc mà trong gia-dinh được dám-đam, được thênh-hoa? Ta cứ xem ngày một cái thi-vụ thiên cản rầy, thời dò biết. Vương-ông nay trước, phải lôi phao-vu, những quân đầu trâu mặt ngựa kia, áo-ko như đám ruồi xanh, bắt ngay ông di, buộc lại mà khéo kẹp. Cái mục-dich cũng không có gì cho lầm, chỉ muốn vơ-vét mọi số tiền bối-lộ đát-thời. Vì thế mà oàng Kiều phải tự bén mình để lấy ba trăm lượng bạc lót cho chúng mơi yên. Than ôi! Tình phụ-tử, nghĩa keo-sơn phải dẫu dẹp phứt lại một bến, mai tóc chàng Kim đem đổi với lượng vàng chà Ma.

Äy cũng vi thế nhà tẩm-thường quâ, bằng không, cứ lờ số ba trăm lượng ra, có dâu đao ông gieo đầu bạc ở tưống vối, có dâu đến con liêu má hống theo ngày trăng?

Nhà nhở tiền bạc mà hương, nước nhở tiền bạc mà thanh, người dân trong nước sô di có giá-trị là cũng như & đồng tiền. Nói tóm lại thời chác trước kia đồng tiền vốn có tội to với đời, mà dạy thời đồng tiền lại có công to với đời nữa chăng? Bây giờ ta đã ban rõ, vậy có thể đáp lại câu ấy được.

Không có lẽ gì đồng tiền lại có tội, mà cũng không lẽ gì đồng tiền lại có công, cứ nói thật ra thời công hay tội là công do nơi người ta, ta, đồng bạc là vật vỗ

tri vô giác như cục sỏi, miếng gạch kia chờ có tay chạm, có trí nào gì mà làm tội với lập công. Äy cũng vi người ta quá hám nó mà đến nỗi sành lồng tảng-

tâm-mảng. Vậy bao nhiêu công với tội, đều dò trắc về người, chờ đồng bạc không có cang dù gì đến.

Ta thấy những nhà phong-phú thường bay tảng-tung công đồng bạc, đối với xã-hội, nhưng nếu không có cái thế-lực kim-liền giúp vào thời tay khôngenburg dẽ gãy thành, cái đó tưởng ai cũng biết.

Người ta thường nói rằng: người dòi chờ của không dòi, äy chí rằng: tiền của cần phải lưu dung cho tên không ở một chỗ, nay tan mai lu, mà cái cơ

mặt, chí như con người, thời trứa ra lúc thác chờ bao giờ cũng thấy được nhau. Phải, người dòi chờ của không dòi, nhưng của có một lúc tiêu di mất mà người cũng có một lúc thoát sạch-hình-hài thời cần phải biết lợi dụng đồng tiền, không nên xài-phí quá mà không nên keo-cú quá.

Bứa xài vò lối, hủy-hoại đồng bạc vốn có tội to với xã-hội, cái đó tất nhiên, mà người bùa-sên ky-kop quá, chôn chật giấu kín, cũng không phải là người vò lối. Ở vào thời-kỳ cạnh-tranh, đồng bạc là ứng-tưởng cầm-bin, tướng có lối thời binh mới lão được, mới mong tranh thắng bại với người, đồng bạc có dùng đầu các công-việc thời công việc mới nhơn đó mà thi-hành được, vậy mà cứ đẽ im một nơi, bao sao trăm phương ngao kẽ không phải chịu ngưng-trệ, không vi dò mà dân yêu nước hèn!

Có sống phải có chết, đang lúc sống cần phải nghĩ đến ngày chết. Lầm người đừng có sợ chết mà nên sợ lục-chết chưa làm chi ra dáng con người. Nhưng có sợ cái nghèo, song nên sợ giàu mà không làm được việc gì hữu ích.

Kia họng người sô tiền của ăn xài phun pha, xú-hường vê diệu khoái-lú, hung lúc nào chúng ngul rồng: sống không chơi, chết chẳng deer theo, cái kiếp tóm nay, thoại tráng ràng thoai thảy bạc đầu, làm bi cho gãy xát ôm thay, lún chí đến lao tâm khổ tú. Ngày qua một ngày, tháng qua một tháng, mà rồi tiền của liêu tan, cho đến lú: tóm thân vùi dưới nấm đất vàng, chẳng còn chút lâm lịt gì trên nóc. Tiếc nay!

(còn nữa)

VĂN UYỄN

VĨNH M. HUỲNH-VĂN-TÀI THÁY-GIÁO
VÀ THỢ HÚT TÓC-DÌ-AN

Một nghề dù chưa gọi là Tài
Đạy học, hát đầu dè mấy ai!
Bài vở khuyên-rắn nên tần-boá.
Kéo dao cao-got nảo sanh-nhai!

Học trò kệ-sơ vỉ roi lớn

THAI, THU UNG-dot ket ton-ago,

Khi thi nhỏ-nhé lúu ra oai!

B. T. A.

VĨNH M. PHÁT ENTREPRENEUR-DÌ-AN

(Bộ y tiễn văn)

Lập nghiệp tha hương chung mến tài,
PHÁT ra doай lợi chả nhờ ai!
Đất mua, rợu bán, nghệ thong-thao,
Ghe chờ, lá làm, thế caye-nhai.

THÀY cũng phải, ANH cũng phải,
Tinh hồn vân, nghĩa tra đài.

Tháng ngày lặn-lội tìm mồi ngọt

Giai lão ngrove-xuôi chịu lão on!!!

Bl-tu-An

THU THIỀN CẨM TẬT

Sài-sút mưa thu này đoạn sáu,
Đoái nhìn kiều cũ mệt rơi cháu!
Gieo vàng lá dò nô khoe nhánh,
Nhâm-hạc phải xep cúc

Khúc lệnh tiếng ve ngoài bắc-khuynh,

Kêu sương con nhạo mè nam-lau.

Mấy vắng ráng dò trùi in nước,

Cánh tượng như vẩy thầu đèn dầu!!

TỬ THÁY

Từng phen rao khắp chốn cao dè.
Sự thế trống xem bát náo-né,

Lối hẹn trè em chờ ngựa-trước,

Mỗi lòng già cả đợi chưng-le.

Chia vang chia gáp tay Bảo-Thúc,

Thôi bạc hàng quen mắt Nguy-Té.

Đất khách năm canh dòm một kháo,

Ước ao Hiệp-Phố dâng chau vé.

Lữ-dinh-Nhân

Vụ tuyển-cử nghị-viên Quận-Hạt quận CANTHO — SOCTRANG — BAC-LIEU

Ngày 15 OCTOBRE 1922 toàn cả hai mươi mốt tỉnh Namký đều mở cuộc tuyển-cử để lấy 10 ông nghị-viên vào nghị-viên Quận-hạt. Khởi sự từ 7 giờ sớm mai cho đến 5 giờ chiều mới khóa thùng-thẩm.

Ngoài trừ những thám-tráng không kén, còn số thám mà đã bỏ cho bày vi ra tranh cử trong ba hạt CANTHO — SÔC TRANG — BAC-LIEU xin kê dưới đây:

Cấp-kè	Bac Lieu	Camau	Soctrang	Can Tho	Cộng
Trần-Kuắc-Nguyễn	24	445	66	431	363
Hết-hán-Quán-Séc	67	452	188	102	66
Võ-Văn-Trum	62	43	4	212	549
Nguyễn-Văn-Si	12	3	0	618	116
Nguyễn-Tín-Tài	.23	42	86	307	260
Võ-Đình-Bé	30	1	4	126	510
Đoàn-Hữu-Cát	45	3	21	21	80

Số thám chung	Số thám bỏ vào thùng	Thám-tráng
Bac Lieu	627	527
Camau	219	196
I Soctrang	1249	1091
Cauke	200	239
Cantho	1183	1063

3570	3138	107
------	------	-----

Kỳ tuyển-cử này không ai quá số trung-hinh (moyenne). Vì bỏ được 2.911 là thám-thi phải được 1471 thám-sắp-lên mới được đào-cử. Vì vậy nên đến ngày

29 OCTOBRE là 107, nếu không có sự gi-ngoân-cảng.

TRƯƠNG-QUANG-TIỀN
CHỦ BỘT

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trinh xin để thơ
cho M. TRẦN-ĐẮC-NHÌA

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cõ, gửi số tiền
luôn, bdn-quán lũy làm
thâm cảm.

Dân-bà con gái nên cần giáo-duc chặng???

Thuở xưa, phao làm dòn bà là phao có được kẽm con theo lối thẳng? Chì có người làm chủ việc vật trong nhà, như may vá quần áo, cơm nước hàng ngày bay cung con làm quay thi diêm-nhiên, ai có rãy rã con mồi làm lồi, thì ra bình, xuôi con làm đều trái lồ. Công bồi cung con mà cho ăn, cho mặc bộ phép và sanh, làm sao hão cho con nít trở nên, người súc lục làm sao cho trẻ biết đều

những trẻ khờ dai, mà làm đều quay mà lòi lên nô hiết cãi hối lại đâu, nó lập giữ lanh thành rồi lòi đầu nó thông-minh giidi-dão thô nô cũng khố mà sưa nết.

Nói rằng: dân bà dốt phẩn nhiều, không biết đă tết-nghi phép tắc cho tên

ít biết đă tết-nghi phép tắc cho tên, dòi quay mà dạy dòi con, it có làm gương làob cho con sói lấy. Nghe qua, chắc có người hỏi tôi, rằng: Thuở trước thiếu chi dân bà dốt nát, mà sao sanh con dê cháu nết-na hiến-tir, tánh linh thuần-hậu? Còn dời nay có thiếu chi dân bà bay chử mà sao sanh con dê cháu không được hiến-tir, tánh linh ngược-bạo? Nếu có người hỏi vậy, tôi xin đáp: Thành biến xưa đó nói: có tài mà không dức, không phải là quan-tư, mà có đức, không tài ấy mới là quan-tư vậy.

Thế thi dân bà thuở trước tuy ít học mặc dâu chờ cái kêu-nhá-phép lê-nga-bia thuở ấy rất nghiêm nhặt lắm. Bởi luật-đi i lay vả trảng, lối con mẹ cha gánh vát, ôi cháu ông bà phái mang, cho nên phan làm cha mẹ nghiêm-rắn con từ

đời từ nết, không ráob thì thôi, ráob dạy con dạy cháu phép lê dâu, báu cho khói luật binh huộc chiec. Bởi thế, từ chón thi-thanh, khéo nơi thôn-giá ai ai cũng phải kẽm sưa nết con, dâu cho việc nhở mọn, quan trên không rõ, cũng không dám thà lối, vì, nếu trong xóm có một người mất nết, tánh linh ngược-bạo thì cả xóm ai cũng ghét, ai cũng từ xa, không ai giao lán, kết bạn.

Vì bởi cả xóm đều là người biền-tir, mà có một người mất nết bao ngược không giữ luật vua, phép nước như nầy người kia, thì là trai-y cả xóm, phải riêng một mình, phải chơi một chổ. Thành ch'

ch' nết-rông rây, cho nên gươong trên sòi súng, trè dưới nơi theo, làm sao bảo không hiếu-không dirc. Cứ dời nay, phong-trào tự-do, ấy là luật-tội ai làm nấy chịu, lại ít gắt như xưa, người được tự quyền-lý người, miễn là đúng phạm luật quan, chờ trái-phép nước thi dù. Cho nên người dâu nhau tranh giành-hơn thua một lieng-tir, một lời khinh-cung dù làm cho tánh người chẳng thuận. Thủ xem trong mấy chổ dò hội, thị thành thường có người thất-tin, kẻ bất-tuong, dâu nhau lường gạt lầy nhau, ai khôn thi sống, ai bông thi chết, có cần chi dàn-nết-na có kẽ gã là tội-phu-đe.

Tóm-lại: sự giáo-duc là sự cần-nết cho người dân bà làm vầy, nếu người

Quân-tử Tiêu-nhơn

Người quân-tử cầu nỗi mình, kẻ tiêu-nhơn cầu nỗi người. Người quân-tử và kẻ tiêu-nhơn tuy chỗ học cũng như nhau, nhưng chỗ cần khác hẳn xa.

Người quân-tử chỉ khi cao thượng lông dạ rộng-rãi, không ghét ai mà không ai ghét người. Mọi việc lớn nhỏ người đều có thể tự, họ vẫn cung thông, tài đức cũng đủ. Làm việc gì cũng phải nghĩa, đầu cho kẻ chẳng có lương tâm lấy ăn làm oán thời người quân-tử chẳng ưu oán ưu cừu, giữ mục làm lao mài thế.

Người quân-tử chẳng xưng minh làm đều phải, mà không khoe mình có tài có đức, vì như minh an cõm no, chẳng cầu hỏi người biết mình no hay đổi.

Bởi cõi, người quân-tử trong mìn làm việc phải mà còn thiếu sót, cho nên người cầu nỗi mình dũng giũ gìn tron phản. Còn phản kẻ tiêu-nhơn cản nỗi người, song vì kẽ ấy khi chất thấp cõi, ít thấy ra, ít nghe rõ. Mùi dầu kẽ ái tui dâ khoe-khoan, kiêu-hub, nhắc nhở đến hoài. Nhờ người làm đều chỉ trái ý nó, chich khôi nó sành lõng oán hận Lãm phen nó làm lỗi, duy cho có người ché, có người dạy nó mới biết cho!

Bởi vậy, dũng làm người ít biết ai là quân-tử thiết, vì người quân-tử đều cho có tài có đức thế nào cũng không xưng minh, cũng không cho ai biết. Mùi còn kẽ tiêu-nhơn thì dẽ hiểu, vì bon ấy hay khoe-khoan, vưu-hàn, hay kiêu-cang, thế thi nhữ có bon tiêu-nhơn mới biết người quân-tử.

SUYÊN-LUÂN

THỦT SƯ

Giá bạc

Thứ sáu... ngày 13/10/1925	75. 25
Thứ bảy... ngày 14/10/1925	7 15
Chủ nhật... ngày 15/10/1925	7 10
Thứ hai... ngày 16/10/1925	id
Thứ ba... ngày 17/10/1925	id
Thứ tư... ngày 18/10/1925	id
Thứ năm... ngày 19/10/1925	id

Giá lúa

Lúa chò đền nhà máy mỗi tạ 100 kilos là:	
Thứ sáu... ngày 13/10/1925	3 93 à 4 16
Thứ bảy... ngày 14/10/1925	4 00 à 4 19
Chủ nhật... ngày 15/10/1925	4 02 à 4 19
Thứ hai... ngày 16/10/1925	id
Thứ ba... ngày 17/10/1925	id
Thứ tư... ngày 18/10/1925	id
Thứ năm... ngày 19/10/1925	id

CHIẾC VÒNG NGỌC-THẠCH

LE BRACELET DE TURQUOISE
(Cánh-thé tiêu thuyết)
(Tiếp theo)

M. Le Dantec rủ vai, chò dài mày lai, và nhìn Rơ không nháy mắt. Tinh thần lại dường như có mồ lóng dài đó, chánh nét mặt lại hồi rã-p:

Việc này thật là lòng quá, vì nếu rõ, như hôm nay chủ thắc đì, thời nhẫn trước phải mất ba trâm quan ấy. Mùi chủ có vợ không?

Rơ đáp rằng: có!

Nếu vậy thời tôi này nõe, vì có vợ còn rất sự tiêu phí phải tốn bao nhiêu, có lẽ nhâc nước cảng biết rết mà không có quát-trách gì cho lám, nhưng chả chẳng khái lâm như vậy nữa.

Rơ lắc nẩy mồi bót lo, cảm tạ ơn quan Giám-số và hứa sẽ lấy bạc đắp cho đì vào đó. Nhưng kí ẩn rái, lúc chàng đang lób về khoán xuất, thời cõi

Cantho

MẶT BỐP PHƠI

Tên Bôp và tên Tư cả hai là đứa ở của thầy M., ở chò thành Càmtha, ngày 7 Octobre này thừa lúu thầy M.... để bôp-phơi nỗi tái áo máng nơi vách tường, lèalay rồi đóng bê nhau trốn mất.

Nghe đâu trong bôp có dê mõi bôp són một trâm đồng, thời thi 2 đứa gian này được trúng mõi rồi. Kiếm.

CÙNG LÀ MẶT BỐP-PHƠI

Ngày 10 Octobre rồi có tên Thủ-bô B., ở làng Thường-phước di chò Càmtha cũn dò và thay giấy dò, thay và cầm rồi M. Thủ-bô B., bỏ giấy dò và bôp vào bôp rồi bỏ vê túi áo trong, ra di xuống ghe lâm thời cõi, rồi di lên trướng bô đứng coi lõi rao một bài trù xuống chờ mua thuốc hút nước tiền ra trả thời cái bôp đã rót mõi dì hỏi nỗi rồi.

Nghe đâu trong bôp có dê 2 cái giấy thuế than, 2 cái giấy cầm dò và 18 đồng bôp, mõi nội vụ ching 60 đồng. Bi cõi,

HUYẾT KHÍ CHI NỘI

Ngày 7 Octobre tên Cù và tên Sa, Sá, Súi cùng nhau cõi dò và từ Phê, Sá, Súi thua một hơi hết 130, kẽ Cù thời không chơi nữa. Sa tức giận chưởi, Cù không chịu nên nỗi 2 đứa mới sau-dò với nhau Ban sơ đánh quòn (tay không) sau dùng binh khí (dao), hê là: lường nhau chén nhau, tác hứu nốt người bị vít, hời vây: Cù bị thương với tay rất nặng phải điệu vò nhà-thương. Còn Sa ngồi khâm.

AN CẤP GIỚI

Tên Nguyễn-võ -Vàng có binh an cấp, vì binh nhập cõi nên khó bô, mõi ngày 10 Octobre Vàng lò mò vô tiêm A-ni-ai ở Càmtha mà khêu một bôp muô g thiết để được mõi ba cái. Vì tò hãi, khiến cho chèc lõi ái, áp nám dâu Vàng kêu linh tuân điện về bôp.

BI CHỢ XA ĐƯỜNG

Tên Võ-vân-Túc là đầu bôp của M. K. & Chò thành Càmtha, sớm mai ngày 10 Octobre lúu di chò mua dò, giao nhà cho một đứa kẽ giờ. Chưởng thị Chò trù vê, thấy từ nhà ván mít, kiêm một bôp không dặng, bèn oí lại thi quần áo và đồ vật cõi biến theo hết nhiều— Cứ bôp.

Sa-dec

CÓ UỐNG NÚA THỎI?

Tên Hoan ở làng Thời-Lai đến Càmtha hâu kiện (?), bộ dặng thi phái, tên Hoan mừng vào quán rượu— Uống nhau, nhau uống một bôp..cup! Xách dù ra đi, coi bộ cõi trái xiêng mít, đã vây thành bôp chò di chơi, nhẹ nhà Tay lõi

vào, lại ưng-ao cả tiếng lâm như nhà mình vậy (tại số mõi ngõ bôp nén khôn). Tay duỗi, lì an cõi.. làm cho ông Tây phải cõi lính phu-lịch duỗi giùm vê bôp cho bôp ngõi ở trong mà nghỉ ít giờ.

Sau ránx mà lòn nghe không chú Hoan!

BẮCKY

HAI VỢ CHỐNG THẮC CỒ CHIẾT

MỘT LƯỢC

Tai lóng Quỳnh-Coi thuộc vê tinh Thái-Binh (Bắcky) có hai vợ chồng: chồng tên Bàng 19 tuổi, vợ tên Nhung cũng 19 tuổi. Vợ chồng vẫn yêu mến nhau làm. Một đêm Thi-Nhung có chuyện cãi-có rãy-rat cung người hàng xóm (diêu khâu thiệt quỷ-quả chảng chì là lý do) khuya lại tên Bàng mua rượu bôp đem vào phòng ăn uống no say rồi đóng tinh.cùng nhau mặc quần áo mới vào vợ chồng thắc cõi một lúy mà chết. Rạng ngày người bàn-căn mới bay cáo báo đến qua huyễn sô-tai đến tra xét cho rõ nguồn-điểm.

Thật là: phu p. u chi dao, tê bát dồng nhứt sanh, chi thê đồng nhứt tử; sòng đồng lị h đồng sàng, thác đồng quan cung là ít cõi vậy.

Rächgiá

ĂN TRỘM

Trong đêm 1 Octobre, ao trộm khoét vách vào nhà tên Huynh-vân-Sang ở chò thành Rächgiá, tóm thâu quần áo và vật giá dâng 150\$.

THẦN MEN NHẬP NỮA

Tên Nguyễn-võ -Vàng có binh an cấp, vì binh nhập cõi nên khó bô, mõi ngày 9 Octobre đến dâu tại chò Rächgiá, lèn uống rượu chơi— Lâu ngày them, cứ ngon miệng quên thời... say.— Say rồi, cứ irô tách hung lòn, tay đầu nẩy cự đầu kia, lại đánh túi mõi người mache-lô khák— Bát, Cộng vi rượu!

Baceliu

TỔ BẮT TRUNG

Thị Chò ở chò Baceliu, ngày 4 Octobre lúu di chò mua dò, giao nhà cho một đứa kẽ giờ. Chưởng thị Chò trù vê, thấy từ nhà ván mít, kiêm một bôp không dặng, bèn oí lại thi quần áo và đồ vật cõi biến theo hết nhiều— Cứ bôp.

Sa-dec

ĐIỀU NGHÈ!

Ngày 4 Octobre tại nhà Trang-vân-Bang thợ bạc ở Sa-dec có một tên chèc lạ mua dò, coi chón lóng-xang một lúc rồi bôp ra đi. Chưởng một bôp lâu, chủ nhà xét lại đồ mõi thi thấy mất hết / cái đồng bôp vàng, lúc bấy giờ thi thèch chèc dù sô mõi. Sau này chủ chèc trả cho tên chèc đó lấy, vì lúc tên chèc vò

nhà lái khi xét đồ lõi thi không có ngõe nào khác dẽ đó. Thật là diêm nghé! Ngày 10 Octobre tại Chaudoc có xảy

ra một đám đánh lén dân xáng đánh với du-côn. Tên Kinh và tên Bảo là cu-li

xáng bị vát lich chờ vò nhà-thương diêu

tri. Người lái bắt được tên Thành

trong bọn du-côn, còn bao nhiêu trốn

khỏi hêt. Anh hàng chạy da!

MỘT ĐÁM NHƯƠN MẠNG

Tên Lê-vân-Meo kêu là Mười, làm việc với M. Lagrange lanh tao-tác ở Chaudoc, có mõi tên Lượm là bôp chèo ghe. Lượm vào ở được 7 ngày, bèn nói với chủ nó là Lê-vân-Meo cho mõi trước 10\$ vì có việc cần dùng. Lượm bôp rò qua ngày sau Lượm trốn mất. Ngày 27 Sep'tembre, lúc tên Meo di nơi nhà M. Lagrange, sửa đàng xay gấp tên Lượm di chơi với anh em bạn nó.

Meo chạy lại hỏi Lượm về cõi nào bôp ròi trốn không chịu làm công việc

bô mà di làm cho tên Meo phải nói xung xõi lại cõi đâu cõi y dâu về cho ông La-grange vù. Chưởng di được il brac tinh bôp tên Lượm bèn dâm tên Meo một đao vò ngực ròi thira lúc tên Meo bị thương bất tỉnh mà trốn mất.

Tên Meo bị thương rất nặng, rango rực theo tên Lượm mà không được di chưởng il brac Meo té xiêu máu ra bô-lóng, kẽ một lát thi té bôp trùm dò

cách chưởng tì thước cửa thi té bôp

Thứ nhất là Thới-Suối-Long

Thứ hai là Phu-Linh

Thứ ba là Phu-Linh

Thứ tư là Phu-Linh

Thứ năm là Phu-Linh

Thứ sáu là Phu-Linh

Thứ bảy là Phu-Linh

Thứ tám là Phu-Linh

Thứ chín là Phu-Linh

Thứ mười là Phu-Linh

Thứ mười một là Phu-Linh

Thứ mười hai là Phu-Linh

Thứ mười ba là Phu-Linh

Thứ mười bốn là Phu-Linh

Thứ mười năm là Phu-Linh

Thứ mười六年 là Phu-Linh

Thứ mười sáu là Phu-Linh

Thứ mười bảy là Phu-Linh

Thứ mười tám là Phu-Linh

Thứ mười九年 là Phu-Linh

Thứ mười tám là Phu-Linh

